Р Е Ш Е Н И Е
№ 44182

гр. София, 11.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10160** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Г. – САК, срещу Решение на СРС, НО, 110 – ти състав, постановено по АНД № 15948 / 2025 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 25 – 4332 – 017181 / 22.07.2025 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП – СДВР, с което на Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева (равностойни на 51.13 евро) за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, и на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 – во от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева (равностойни на 25.56 евро) за извършено нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи, че съдебното решение е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът твърди, че необосновано съдът е възприел фактическата обстановка по случая като се е позовал на показанията на разпитаните по делото свидетели, полицейски служители, като е игнорирал напълно показанията на свидетелите на защита. Счита, че изготвената по делото експертиза е непълна и не отговаря на поставените от съда въпроси. Моли оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

В открито съдебно заседание касационният жалбоподател – редовно призован не се явява и не се

представлява.
Ответникът – Началник Група в СДВР - Отдел „Пътна Полиция“, чрез представени писмени бележки, счита, че решението е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Счита, че съдът правилно е приложил относимите материалноправни норми. Твърди, че административнонаказващия орган е изпълнил своите задължения в съответствие с изискванията на действащото законодателство, спазил е всички законоустановени процедури и срокове при издаване на процесния акт. Излага още, че наложеното наказание е пропорционално на нарушението, като има за цел както да санкционира нарушителя, така и да осигури бъдеща превенция. Моли съда потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.
Представителят на С. градска прокуратура прокурор дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.
Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка:
На 20.06.2026 г., около 13:23 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Г. Л. М. управлявал собствения си лек автомобил „Т. Я.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с [улица], навлиза и преминава на забранителен сигнал на светофарната уредба, работеща в автоматичен режим, и водачът е без поставен обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът, с което виновно е нарушил разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП.
Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA с бл. № 4133315/20.06.2026г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 6, ал. 1 и чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП - водачът не съобразява поведението със светлинните сигнали и е без поставен обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобила. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление.
За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер, правилно е индивидуализирано и способства за изпълнение на целите по смисъла на чл. 12 от ЗАНН.
При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.
Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за

установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.
При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършването на описаното в наказателното постановление нарушение, а именно че на 20.06.2026 г., около 13:23 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Г. Л. М. виновно е нарушил разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, тъй като не е съобразил поведението си на водач на МПС със светлинните сигнали и е навлязъл и преминал на забраняващ червен сигнал на светофарна уредба, работеща в нормален режим.
Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установеното в чл. 6, т. 1 от ЗДвП задължение да съобразява своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Това означава, че при наличие на работеща светофарна уредба, какъвто е настоящият случай, участниците в движението дължат съобразяване със светлинните сигнали. В настоящия случай жалбоподателят, управлявайки автомобил, е навлезнал и и преминал на забранителен сигнал на светофарната уредба на кръстовището.
Наложеното наказание „глоба“ в размер на 100 лева (равностойни на 51. 13 евро), както и „глоба“ в размер на 50 лева (равностойни на 25. 56 евро), са определени съобразно предвидените в санкционните норми на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП преди изменението (ИЗМ. И ДОП. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.), и на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, като настоящата инстанция намира за правилен извода на СРС, че не са налице основания за неговото изменение, чрез намаляване на наказанието по размер.
С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и трябва да се уважи в размер на 130 лева или 66. 47 евро съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.
С оглед на гореизложеното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV – ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2018 от 08.06.2026 г. на СРС, НО, 110 – ти състав, постановено по АНД № 15948 / 2025 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 25 – 4332 – 017181 / 22.07.2025 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция СДВР“.
ОСЪЖДА Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на СДВР съдебни разноски по делото в размер на 66. 47 евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.